

Trende smukke

Nye Viser

1. Jeg elsker helst det klare Sand
2. Anden smukke Fige, som vilde sige Nej...
3. Det blotte Syn af dig etc.

[Trondhj.] Trykt i dette Aar.

V box 34:1007

Trende smukke

Nye Viser,

Den Første:

Seg elsker helst det klare Land etc.

Den Anden:

Om den smukke pige, som vilde sige Nej til
sin Kiereste, men tog Feil og svarte Ja.

Mel. Ak! Kunde en Mine min Bedste etc.

I Den Tredie:

Det blotte Syn af mig etc.

Mel. For Noa Tid var Adams Børn etc.

Trykt i dette Aar.

[Jernaldrykker 77.]

V box 34:1007

Jeg elsker helst det kjære Land,
Der er jeg født og der opdragen.
Der sad jeg tryk ved' græsriig Strand,
Dg horte stolte Belgers Bragen;
Dg onskede paa denne De,
Jeg leve maa og boe og dæe,;

2.
Jeg paa de grønne Slätter gif,
Imellem Agrens gule Grøde.
Jeg Uld af Kaarestoffen fik,
Af munteri Dvæg oprigtig Tode,
Naturen var min Djens Lyft,
Dg Sorg var fremmed for mit Dyrft,;

3.
Jeg stod saa glad ved Solen op,
Naar Sommerdagens Morgenrøde.
Forgyldte stjerne Biergetop,
Dg Straalerne paa Klippen brøde!
Saa reep og klar som Himlen blaa,
Saa var min Unge Sjels Aarvæ,;

4.

4.

Jeg kom til Byens qvalms Borg,
 Til Modens og til Daarfabs Sæde,
 Hvor Glæde var forgyldet Sorg,
 Og Armod gik i Purpur Klæde,
 Hvor Belyst Sygdoms Moder var,
 Og Laster Dydens Masse bar;.

5.

Da sagde jeg, o fiere Land,
 Jeg sees ej dine hulde Skjægger,
 Ej Skov ej Mark ej Dal ej Strand!
 Og ej hvor Fuglen Rede bygger,
 Hvad er Palladser, Bold og Muur,
 Mod Hytten og den fri Natur;.

6.

Men Damon kommer, Dalens Son,
 Anholdte om min Haand og Hjerte!
 Jeg elskede, sandt Byen skion,
 Og Landet at forglemme lærte.
 Hvad var vel Skov og Dal og Strand;
 Snød at see og elske ham;.

7.

Bedrøvet Byen jeg forlod,
 Thi Damon jeg forlod tillige,
 I saadan Egn hvor Groden stod
 Jeg saae Naturens muntre Rige;
 Jeg sagde, her en Orken er
 Thi jeg sees ingen Damon her;.

8.

Dog førte Kierlighed Ham hen,
 Til Den til sin fiere Vige,
 Strax randt mig Solen blid igjen!
 Min De blev dobbelt skion tillige,
 Og li hans raske Favnetag,
 Jeg solte Livets beste Dag;.

9.

Og hører Viger denne sang,
 Og lærer intet Sted at vrage;
 Os falder aldrig Tiden lang
 I Skjodet hos en kjerlig Mage.
 I Byen og i Dal og Fjeld,
 Udbredes Elskovs Fryd og Hæd;.

Den Anden

Ung Damon han ønskede mig Herre at saae.
 Han var mig den siereste som jeg paa Jorden
 saae,
 Jeg hørte ham sulte, jeg steg mig dextro,
 Og vilde sige Nei, men tog feil og svarte Ja,
 Og vilde sige Nei, men tog feil og svarte Ja.

2.

2.
En Valentins Dag, da vi sad i vor Eng,
Gav han mig et Lam til et Kierligheds Tegn,
Sag det sagde han, du langt bedre burde ha;
Jeg vilde sige Nei, men tog feil og svarte Ja.
Jeg vilde sige Nei, men tog feil og svarte Ja.

3.
En Dag da vi ene tilsammen hentsad,
Han trokte min Haand og om Hjertet mig bad,
Han meget anholdt om at kysse mig da,
Jeg vilde sige Nei, men tog feil og svarte Ja.
Jeg vilde sige Nei, men tog feil og svarte Ja.

4.
Bed det at hans Hjerter opstemmede sig,
Han sagde min Bedstet gjør mig dog lykkelig,
Sik Kirken vi vil gaae og Betsignelse faae,
Jeg viste mig modvillig men glad dog monne
gaae,
Jeg viste mig modvillig men glad dog monne
gaae.

5.
Og aldrig en Dag saa forneslet mig har,
Som da jeg blev Kone for dette feile Svar,
Derfore smukke Piger tager Raad herfra,
I skal alle doe ugifte, hvis I ei svarer Ja,
I skal alle doe ugifte, hvis I ei svarer Ja.
Den Tredie

Den Tredie.

Det blotte Syn af dig min yndig Pige,
Optrænder Barmen i mit Bryst,
Nu veed jeg ei af mindste Sorg at sige,
Min kielne Doris er min Lyst,
Saasnart jeg seer din kielne Smil,
Saa saares jeg af Elskovs Piil. ;;

2.
Engang jeg gif og var saa vankelmødig
Da Ulven havde robt et Faar fra mig,
Jeg tænkte da hvo er saa ædelmødig,
At skjenke mig et Faar igien;
Men som jeg i de Tanker gif,
Da var det jeg Doris Hjerter fik. ;;

3.
Nu vil jeg vove Ulven ikke komme,
For listig at bortsnappe dig,
Ach, glade Dag, du blideste i Sommer,
Som gjorde mig ved dig saa lykkelig;
Jeg agter ei det Faar jeg tabte her,
Nu Doris min Hyrdinde er. ;;

4.
Kom da min Doris under disse Linde,
Her finner ikke Solens Glands.
Og lad mig Prover paa din Troesskab finde,
I det du sætter mig en Krands,
At det et helligt Bidne bær,
At du mig ikke troelos er. ;;

5.

